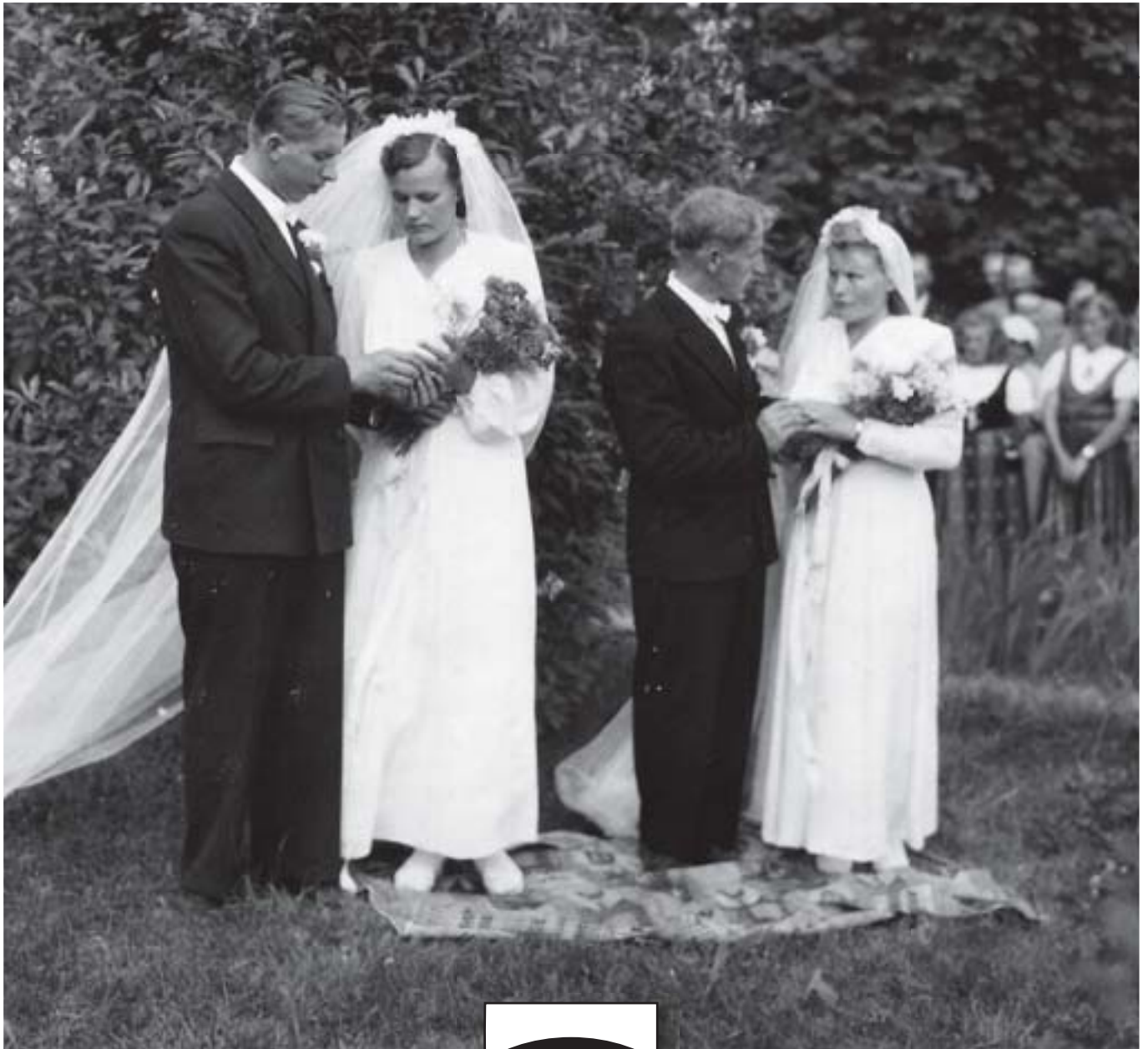

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 2/2009

Poimintoja sisällöstä: Vuoden Liikasia tuplasti **s. 7–8** • Sukukokous Kotkassa **s. 9-11**
Sirkka Leppälä – linkki Reisjärvelle **s. 12-14** • Hei, me löysimme toisemme **s. 14-15**
Toinen serkkutapaaminen Kuusamossa **s. 16** • Eläkeläisten muistilista **s. 17**

PYÖREITÄ VUOSIA

Siitä on 200 vuotta, kun Suomesta tuli Venäjän suuriruhtinaskunta, Venäjän autonominen osa. Ruotsi ei pystynyt pitämään meitä näpeissään. Juhlia on pidetty ja näyttelyitä järjestetty. Me emme ole päässeet vielä niin pitkälle, että tietäisimme, ketkä Liikasista kaatuivat tuossa Suomen sodassa 1808-1809. Katsoin sattumanvaraisesti, kuka Liikasista syntyi 1809 ja löysin nimen Erkki Juho Liikanen, joka oli syntynyt Juvan Ylivedellä 22.12. eli hän oli Mikkelin sukuhaaraa. Erkki näyttäisi olleen perheetön.

Toinen pyöreä vuosi on tuo Talvisodan alkamisen vuosi. Kun tätä kirjoitan, 70 vuotta on kulunut siitä, kun Mainilan laukaukset ammuttiin, ja sitten Neuvostoliitto aloitti hyökkäyksen 30.11.1939. Siitä me tiedämme, että Liikasia oli mukana, mutta kaikki eivät palanneet kotiin elossa. Menetimme neljä nuorta miestä. Ensimmäisenä kaatui 27-vuotias **Viljo Liikanen** Impilahden Ruhtinaanmäessä 31.12. ja jo seuraavana päivänä kaatui perheestä vuotta vanhempi veli **Väinö** Impilahden Juttuselässä. Molemmat on haudattu Ristiinaan. Helmikuun 22. päivänä kaatui 28-vuotias **Sulo Liikainen**, joka on haudattu Lappeenrantaan. Neljännen uhrin Liikaset joutivat antamaan, kun 2.3. kaatui vielä 31 vuotiaana **Aarne Liikanen**, joka on siunattu Paimioon. Olisi hyvä tietää, keitä muita Liikasia, mutta toisella nimellä kaatui. Kerro, jos tiedät. Kiitos teille sankarivainajille, että saamme elää vapaassa maassa.

Omalta kohdalta pyöreä vuosi tulee kuluneeksi siitä, kun lähdin ensimmäisenä Liikasena Lähi-itään sotilastark-

kailijaksi 30 vuotta sitten. Se oli kokemus, jota ei unohda. Lähdön piti tapahtua tietynä aikana ja siksi vuokrasimme kotimme pois ja muutimme mökille, mutta lähtö siirtyi. Lapsemme aloittivat jo koulun ja jännitimme, milloin lähtö tulee tai tuleeko ollenkaan. Kuuntelimme uutisia tiiviisti ja sitten se tapahtui. Tavarat mukana Finnjetin kyydissä Saksaan, junalla Mersun tehtaalle, oma auto alle ja baanalle kohti Jerusalemia. Emme ehtineet ihan ajoissa, mutta ei ongelmia. Asemapaikaksi tuli aluksi Tiberias ja työt alkoivat Golanilla Syyrian ja Israelin välissä. Tilanne jatkuu siellä lähes ennallaan, järjetöntä.

Palatkaamme nyt kuitenkin nykypäivään, sillä elämä jatkuu. Pidimme normaalit kesätapaamiset ja kokoukset ja kovin se menee entistä rataa. Ei siis ihme, että tässä meikäläinen taas kirjoittaa teille. Toisaalta se tuntuu mukavalta, että luottamusta on ja kiitos siitä, mutta kyllä nyt minutkin olisi aika heittää sivuraiteelle. Nyt on aikaa vajaa kolme vuotta suunnitella vallankaappausta, joten miettikääpä sitä.

On ollut hyvä, että ainakin jotkut asiat ovat menneet eteenpäin. Jäseniä on edelleen saatu lisää ja sukututkimus on edennyt. Aikapula on vain krooninen ainakin minulla. Töitä olisi jonossa paljonkin, mutta olen laittanut parisuhteen säilymisen nyt kuitenkin etusijalle. Negatiivista on ollut se, kun sain kuulla, että jäsenmaksuja on rästissä paljon. Laitamme karhut lehden mukana ja toivomme, että tämän vuoden puolella kaikki olisivat velvoitteensa hoitaneet. Laskin, että maksamattomien jäsenmaksujen summa on

suuruusluokaltaan yhtä paljon kuin tämän lehden painatus ja postitus yhteensä eli jatkossa, jos tyyli jatkuu, joudumme esimerkiksi tyytymään yhteen lehteen vuodessa tai siirtymään enemmän Internetin käyttöön ja sehän ei olisi oikein niitä kohtaan, jotka eivät vielä ole tietokoneen käyttäjiä.

En kuitenkaan suosittelen pikavippejä, joissa korko on ryöstöluokkaa, kymmeniä prosentteja. En voi ymmärtää, että Suomessa voi periä niin korkeita korkoja ja kuluja, ja on käsittämätöntä, että joku ottaa lainan näillä ehdoilla. Tuotto on hyvä, joten ei ole ihme, että yrittäjiä riittää. Vanhemmat opastakaa nuorianne tai päinvastoin nuoret opastakaa vanhempianne, ettete mene ansaan.

Veroista on puhuttu taas paljon ja onneksi nyt itselle sattuu niin, että takaisin tulee. Annan vinkin, kuinka voitaisiin laskea tarvetta nostaa veroja. Opetetaan lapset ja nuoret elämään siististi ja rikkomatta paikkoja. Samaa vaatikaamme aikuisilta. Ei tarvitse siivota eikä tarvitse korjata ja ostaa esimerkiksi uusia kalusteita. Rahat voitaisiin käyttää vaikkapa Liikasten hoitoon vanhainkodissa.

Vuoden loppuessa haluan lopuksi kiittää jäsenistöä ja erityisesti luottamustehtävissä toimineita kuluneesta vuodesta ja antamastanne panoksesta meidän yhteisen asian hyväksi. Kyllä suuri joukko saa paljon hyvää aikaan.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Harri Liikanen

LIIKASLINKKI

Liikasten sukuseuran jäsenlehti
Päätoimittaja Harri Liikanen

Ensiksi oli valokopioitu tiedote. Sitten numerosta 2/1992 lähtien laitettiin tiedotteelle nimi Liikaslinkki, ja tehtiin se lehtimäiseksi valokopioksi. Numerosta 2/2003 lähtien tiedote on ollut digitaalisesti painettu ja oikean lehden näköinen.

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa, jos hyvin menee. Painos 240 kpl.

Painopaikka Multiprint Oy, Vantaa.

Toimitussihteerin paikka on avoinna.

Kansikuvassa tuplahäät Kumpulassa Rejsjärvellä 11.7.1949. Vihittävinä vasemmalta oikealle Uno ja Rauha Liikanen, o.s. Heikkilä ja Paavo ja Asta Liikanen, o.s. Luttinen. Asta on vielä elossa ja täyttää 90 vuotta ensi vuonna.

KUOLLEITA

Eevi Hokkanen

s. 22.2.1927 Kangasniemi
k. 8.6.2009 Kangasniemi

Ida Liikanen

s. 22.3.1915 Kangasniemi
k. 3.8.2009 Mikkeli
h.13.8.2009 Mikkeli

Mauno Venäläinen

s. 20.7.1931 Haukivuori
k. 17.6.2009 Mikkeli.
h. 4.7.2009 Rouhialan hautausmaa,
Mikkeli

Kaikki keskuudestamme nyt poistuneet ovat Kangasniemen sukuhaarasta. Kunnioitamme vainajien muistoa ja otamme osaa omaisten suruun.

SYNTYNEITÄ

15.7.2008 syntyi Espoossa poika *Anne-Mari* ja *Abderrahmane Mourzaghille*. Lapsi sai nimen *Abdelaziz Mourzagh*. Anne-Mari kuuluu Kuusamon sukuhaaraan.

Abdelaziz

13.3.2009 syntyi Rovaniemellä *Paula* ja *Joonas Nisulalle* tyttö, joka sai kasteessa nimekseen *Iina Maaria*. Lapsi kastettiin Reisjärvellä Paulan vanhempien *Sirkka* ja *Paavo Rossin* kodissa 9.5.2009. Paavon vanhemmat ovat *Elina* (o.s. *Liikanen*) ja *Olavi Rossi*.

Kangasniemen sukuhaara.

8.5.2009 syntyi *Minna* ja *Tero Savelalle* Reisjärvellä tyttö, joka sai kasteessa nimekseen *Laura Liisa Maria*. Teron vanhemmat ovat *Aino* ja *Raimo Savela*. Aino on *Lahja* ja *Arvi Liikasen* tytär.

Kangasniemen sukuhaara

2.6.2009 syntyi Pattijoella *Eveliina* ja *Joni Jarkolle* tyttö., joka sai kasteessa

nimekseen *Juulia Aino Ihanelma*. Eveliina on *Seija* ja *Jouko Hylkilän* tytär. Seijan vanhemmat ovat *Hilja* (o.s. *Liikanen*) ja *Aimo Puurula*. Kangasniemen sukuhaara.

20.6.2009 syntyi *Tarja* ja *Jarkko Kokkoniemelle* poika, joka sai kasteessa nimen *Otto Olavi Jarkonpoika*. Jarkko on *Irma* ja *Tapio Kokkonien* poika. Tapion vanhemmat ovat *Kerttu* (o.s. *Liikanen*) ja *Uuno Kokkonieniemi*. Kangasniemen sukuhaara.

Teemu ja *Heidi Salorannan* esikoinen syntyi 18.7.2009 klo 0.59. Painoa neidillä oli 4190 g ja pituutta 54 cm. Kastepäivää vietettiin 31.8.2009 Säynätsalossa ja nimeksi tuli *Jenny Eleonoora Saloranta*. Ylpeä mamma on *Riitta Tanner-Tuominen* Kangasniemen sukuhaarasta. Kuva alareunassa.

4.8.2009 syntyi *Heidi* ja *Seppo Rosille* Mikkelisä poika, joka sai kasteessa nimekseen *Eerik Reko Tapani*. Sepon vanhemmat ovat *Sirkka* ja *Paavo Rossi*. Paavon vanhemmat ovat *Elina* (o.s. *Liikanen*) ja *Olavi Rossi*. Kangasniemen sukuhaara.

Sukuseura toivottaa onnea isille, onnea äideille ja onnea pienille perheen lisille.

Kuvassa vasemmalta kummit *Mika* ja *Hanna Tyynelä*, *Jonna* ja *Teemu Saloranta* sekä vanhemmat *Heidi* ja *Teemu Saloranta*. Keskellä kuvassa *Jenny*.

MERKKIPÄIVIÄ 2010

KIHLOISSA

11.4.2009 ovat kihlauksensa julkaisseet sairaanhoitaja **Sirpa Tilus**, o.s. **Liikanen** Limingasta ja agrobiologi **Sakari Iivari** Jyväskylän Korpilahdelta. Sirpa on Kangasniemen Liikasia, sillä vanhemmat ovat **Mikko** ja **Pirkko Liikanen**.

Onnittelemme Sirpaa ja Sakaria ja toivotamme hyvää yhteistä tulevaisuutta.

VIHITTYJÄ

Paula Rossi ja **Joonas Nisula** vihittiin avioliittoon Rovaniemellä 9.5.2008. Paulan veli **Seppo Rossi** ja Heidi Rasilainen vihittiin avioliittoon Mikkelin tuomiokirkossa 3.1.2009.

Paula ja Seppo ovat **Sirkka** ja **Paavo Rossin** lapsia. Paavon vanhemmat ovat **Elina** (o.s. **Liikanen**) ja **Olavi Rossi**. Kangasniemen sukuhaara

Niina Puurula ja **Ville Sulin-Saaristo** vihittiin avioliittoon Hämeenlinnassa 4.7.2009. Niina on **Riitta** ja **Pentti Puurulan** tytär. Pentin vanhemmat ovat **Hilja** (o.s. **Liikanen**) ja **Aimo Puurula**. Kangasniemen sukuhaara

Heidi Tuikka ja **Ari Mikkola** vihittiin avioliittoon Kälviän kirkossa 29.8.2009. Heidi on **Arja** ja **Jukka Tuikan** tytär. Arjan vanhemmat ovat **Hilja** (o.s. **Liikanen**) ja **Aimo Puurula**. Kangasniemen sukuhaara

90 VUOTTA

1.1.	Ka/P	Asta Liikanen , REISJÄRVI
14.6.	Ri	Nils Lilljegen , HELSINKI
4.10.	Mi/P	Sirkka-Liisa Tupala , HÄMEENLINNA

80 VUOTTA

1.2.	Ku	Helvi Järvenpää , RIIHIMÄKI
------	----	------------------------------------

75 VUOTTA

22.6.	Jo	Juha Liikanen , KAARINA
12.7.	Mi	Pentti Liikanen , JUVA
3.8.	Ku	Elias Liikanen , KUUSAMO
18.9.	Ka	Paavo Rossi , REISJÄRVI
6.12.	Jo	Jouko Liikanen , TURKU
11.12.	Mi	Anja Uotinen , PUUMALA

70 VUOTTA

2.1.	Ku	Kauko Anttila , KUUSAMO
7.1.	Ka	Veikko Liikanen , HOLLOLA
10.1.	Mi/A	Airi Ovaska , BINGEIBAY, AUSTRALIA
4.3.	Ka/P	Alpo Kumpumäki , KIURUVESI
3.4.	Ka	Sirkka Liikanen , MIKKELI
29.5.	Mi	Urho Liikanen , VANTAA
9.6.	Ko	Raili Liikanen , HELSINKI
11.8.	Ku	Unto Isola , OULU
16.9.	Ri	Pentti Liikanen , JÄRVENPÄÄ
20.12.	Mi/A	Esko Liikanen , MIKKELI
25.12.	Ka/P	Marja-Liisa Puurula , KOKKOLA

60 VUOTTA

30.3.	Ka	Heikki Liikanen , ESPOO
20.4.		Pirjo Perälä , LUUSUA
13.5.		Pekka Liikanen , SYSMÄ
13.6.	Ka	Marja-Liisa Kemppainen , KÄLVIÄ
25.7.	Ka	Jaakko Liikanen , LAHTI
25.8.	Ku	Ulla Kyrö , BROMMA Ruotsi
25.8.	Ku	Oiva Liikanen , KUUSAMO
19.9.	Ka/P	Erkki Liikanen , HELSINKI
27.9.	Pu	Urho Liikanen , LINDESBERG, SVERIGE
1.11.	Ku	Sirkka Liikanen , TORNIO
21.11.	Ka	Sinikka Mäki-Ullakko , NURMIJÄRVI
21.12.	Ku	Mikko Kylli , RIIHIMÄKI

50 VUOTTA

26.4.	Ka	Päivi Yli-Karjula , VIHTI
20.6.	Ku	Eeva Liikanen , OULU
1.8.		Hannele Okkonen , ALAVIESKA

KEVÄÄN 2009 YLIOPPILAAT

Keväällä 2009 valmistuivat ylioppilaisiksi alla luetellut Liikaset. On hyvin todennäköistä, että yhtä paljon valmistui niitä, joiden nimi ei ole Liikanen, mutta juuret ovat Liikasten. Olisi mukava seuraavaan lehteen laittaa luettelo niistä, jos saamme heistä ilmoituksia, kuten joskus on saatukin ja tässä on yksi esimerkki. Toivotamme onnea ja menestystä kaikille suorituksen johdosta ja tulevissa haasteissa.

Hylkilä Taneli
Reisjärvi
Reisjärven lukio

Liikanen Topi Johannes
Lahti
Kannaksen lukio

Liikanen Laura Susanna Elisabet
Orimattila
Erkko-lukio

Liikanen Riikka Josefina
Kangasniemi
Kangasniemen lukio

Liikanen Niko Mikael Ensio
Kuopio
Kuopion klassillinen lukio

Liikanen Kimmo Juhani
Jyväskylä
Palokan lukio

EEVAN KIRJA

Terveystieteiden tohtori **Eeva Liikainen**, joka työskentelee Terveystieteiden laitoksella Oulun yliopistossa, on kirjoittanut kirjan "Kliininen laboratoriotiede".

Liikanen Ida Emilia
Kaarina
Kaarinan lukio

Liikanen Sanna Maria
Liminka
Limingan lukio

Liikanen Kai Markus
Oulu
Oulun aikuislukio

Liikanen Niina Karoliina
Oulu
Oulun suomalaisen yhteiskoulun lukio

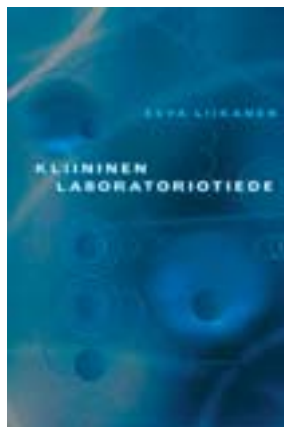
VALMISTUNEITA

Sami Liikanen on valmistunut Jyväskylän ammattikorkeakoulusta mediatekniikan insinööriksi 31.5.2008. Samin isä on **Kari Liikanen** ja äiti **Päivi Lipsanen**.

Marika Ruotsalainen on valmistunut Saimaan ammattikorkeakoulusta tradenomiksi 27.3.2009. Marikan isä on **Heino Ruotsalainen** ja äiti **Virpi Koponen** (os. **Liikanen**)

Molemmat edellä mainitut valmistuneet ovat Juvan Liikasia ja kuuluvat Mikkelin sukuhaaraan.

Kummityttömme **Jenni Liikanen** on valmistunut tradenomi, HSO:ksi 30.10. Jennin vanhemmat ovat **Jaako** ja **Maija Liikanen**. Kangasniemen sukuhaara.

Kliininen laboratoriotiede on ensimmäinen suomenkielinen teos, joka avaa tämän uuden tieteenalan maailmaa. Teoksessa määritellään tieteenalan perusteet ja tutkimuskohteet sekä tarkastellaan sen tieteenfilosofiaa ja suhdetta lähitieteisiin. Lisäksi selvite

UUSIA JÄSENIÄ

Koulunkäynninohjaaja **Päivi Bragge**,
IMATRA
Mikkelin Asilan sukuhaara

Osteopaatti **Eila Hankinson** Kotka
Mikkelin sukuhaara

Lastenlääkäri, lääketieteen ja kirurgian tohtori **Arja Heinonen**,
KIRKKONUMMI
Ristiinan sukuhaara

TuotantoAD **Kirsi Kaarento**, ESPOO
Kangasniemen sukuhaara

Keskusarkistonhoitaja **Tuulikki Kaarto**, KOKKOLA
Kangasniemen sukuhaara

Lastentarhanopettaja, sosionomi (amk) **Päivi Karuvaara-Paunonen**,
MIKKELI
Kangasniemen sukuhaara

Lähihoitaja **Ulla Kyrö**, BROMMA
Ruotsi
Kuusamon sukuhaara

Yrittäjä **Jyrki Liikanen**, NIVALA
Kangasniemen sukuhaara

Erja Liuski, JOKIOINEN
Kangasniemen sukuhaara

Sisustusmyyjä **Pirjo Mikkonen**,
ESPOO
Mikkelin Asilan sukuhaara

tään, millaista tietoa tämä tieteenala tuottaa ja valaistaa sen käsitteitä ja metodeja, muun muassa näyttöön perustuvaa kliinistä laboratoriotointa. Teoksessa esitellään myös kliinisen laboratoriotieteen yliopistokoulutusta ja pohditaan tieteenalan tulevaisuuden haasteita.

Teos on tarkoitettu tiede- ja ammattikorkeakoulujen perusoppikirjaksi sekä kliinisen laboratoriotoinnin täydennyskoulutuksen materiaaliksi.

Ohessa on linkki kirjan esittelyyn.

<http://www.gaudeamus.fi/?p=1666>

KIITOKSIA

Lämpimät kiitokset muistamisesta sukuseuralle
Mauri (Puurula)

ANAGRAMMIPÄHKINÄ

Nyt voit harjoittaa aivonystyröitäsi selvittämällä, keitä Liikasten sukuseurassa toimivia henkilöitä kätkeytyy seuraavien anagrammien taakse. Jos tämä anagrammi on uusi asia, luepa seuraava ohje:

Anagrammi: sana, sanat tai lause joka koostuu samoista kirjaimista kuin joku toinen sana, sanat tai lause.

Esimerkiksi : "arrak anagrammit" sanoista saa anagrammin "markan margarita"

Ja sitten töihin:

1. Rintamamallit
2. Jakaako leninki
3. Kassakriisiluokitus
4. Aleksin keino
5. Iloa killinen
6. Ihailin kerran

Anagrammit ovat Maarit Tillmanin käsialaa. Ratkaisut voit tarkistaa seuraavasta Liikaslinkistä.

LIIKASTEN SUKUHAARAT JA NIIDEN VASTUUHENKILÖT 2.12.2009-

Sukuhaara (lyhenne)	Lähtöhenkilö	Vastuuhenkilö
Iin (Ii)	Antti Juopperi s. 14.1.1765 Kuivaniemi	Olli Liikanen (Pu+Ka), ks. hallitus
Johanneksen (Jo)	Dionysos Liikanen s. noin 1730	Harri Liikanen (Ka), ks. hallitus
Kangasniemen (Ka)	Paavo Liikanen s. noin 1620	Matti Liikanen (Ka), ks. rahastonhoitaja
Korpilahden (Ko)	Juho Likander s. 1781	Maarit Tillman (Ko), ks. hallitus
Kuusamon (Ku)	Henrik Kurtti s. 1600- luku	Jaakko Liikanen (Ku), ks. hallitus
Längelmäen (Lä)	Martti Liikanen s. noin 1673	Heikki Liikanen (Lä) Kurkisuontie 8 B 8, 00940 HELSINKI, (09) 553 342, 050 339 5061, heikki.liikanen@dnainternet.net
Mikkelin (Mi)	Risto Liikanen s. n 1682/1688	Esko Liikanen (Mi), ks. hallitus
Mikkelin Asilan (MA)	Tuomas Liikanen s. noin 1640	Anne Ekroos (MA), Mustarinne 7, 12770 ESPOO, 050 563 8456, anne.ekroos@kolumbus.fi
Oulun (Ou)	Kustaa Bryggman s.11.7.1798	Olli Liikanen (Pu+Ka), ks. hallitus
Pudasjärven (Pu)	Olli Liikanen, s. 1609 Pudasjärvi	Olli Liikanen (Pu+ Ka), ks. hallitus
Ristiinan (Ri)	Antti Liikanen s. noin 1625	Pirkko Liikanen (Ri), Vihherlaaksonranta 10 A 15 02710 ESPOO, 050 517 0588, pliikane@welho.com

VUODEN LIIKASIA TUPLASTI

Vuoden Liikaset Keijo ja Kauko Liikanen

Valinnoista

Vuoden Liikasia on valittu jo vuodesta 1993. Valinnan suorittaa hallitus ja nimi on julkistettu sukukokouksessa. Valintakriteerit ovat muuttuneet vuosien myötä. Aluksi valinta tehtiin jäsenten piiristä, mutta hallituksen jäsentä ei valittu. Myöhemmin jo kelpasi hallituksen jäsenkin tämän kunniaakkaan arvonimen saajaksi ja nyt kuka tahansa Liikanen voi tulla vuoden Liikaseksi. Ehtona on, että asianomainen on tehnyt jotakin positiivista sukuseurassa ja/tai sukuseuran ulkopuolella ja on näin edustanut hyvin Liikasia. Sukuhaarat ovat luonnollisesti tasa-arvoisia. Valintaa helpottaisi, jos hallitus saisi hyviä ehdotuksia.

Viime kesänä yhden henkilön valinta oli vaikeaa ja siksi hallitus päätyi kahteen Vuoden Liikaseen, **Kauko** ja **Keijo Liikaseen**. He tekevät yhdessä töitä yrityksessä, joka on tunnettu tuotteistaan myös muualla maailmassa. He saivat tämän arvonimen tunnustuksena saavutuksista yrittäjinä vaativalla erikoisalalla. Kävin tapaamassa veljeksiä työpaikallaan Helsingin Herttoniemessä Kirvesmiehenkadulla, missä he ovat toimineet vuodesta 2001. Kun sukuseura vieraili yrityksessä 23.11.2000, paikkana oli silloin Vääkysyntie 4 Vallilassa ja tästä paikallistaapahtumasta oli uutinen Liikaslin-kissä 2/2000.

Yrityksestä

Puhelinluettelosta yrityksen numero löytyi nimellä Liikanen Musical Instruments Ky ja kun soitin, Kauko vastasi, että soitinverstas. Jos Internetistä etsii asioita hakusanalla Liikanen, ensimmäinen linkki Googlella on Liikanen Guitars ja se ohjaa yrityksen englanninkielisille kotisivuille www.liikanenquitars.com, jotka ovat parhaillaan uusittavana. Ehdotin, että kielenä voisi olla myös suomi ja se saattaa toteutua, koska kaikkihan eivät osaa englantia.

Mutta mennäänpä historiaan. Toiminta alkoi Kaukon harrastuksena 1976. Kun toiminta laajeni, hän otti 1986 toiminimen Tmi Kauko Liikanen. Oli mukava harrastaa, kun sai vähentää kulut verotuksessa, muistelee Kauko. Aluksi oli viulukin mukana kuvioissa. Keijo tuli yhtiökumppaniksi 1990 ja silloin toiminimeksi tuli edelleen käytössä oleva Liikanen Musical Instruments Ky. Työntekijöitä on heidän lisäksi iranilainen **Babak Reza** ja saksalainen **Uwe Florath**. Uwe on ollut heillä jo kauan. Hän tuli Helsingin yliopistosta, kun siellä hänen työsoitonopettajana loppui. Babak oli aluksi Espoon työvoimatoimiston kautta tullessaan työllistettynä, mutta nyt hän saa palkan täysin työnantajal-

taan. Lisäksi yritys käyttää osapäiväistä myyntimiestä.

*Keijon polven ja kitaran välissä oma keksintö "Tukeva".
Kiinnitys kitaraan ikukupeilla.*

Yrityksen toiminta-ajatuksena on kitaroiden ja tarvikkeiden valmistus, teettäminen, maahantuonti ja myynti. Kalliit mallit nylonkielisistä kitaraista valmistetaan itse. Vuodessa valmistuu noin 30 kitaraa. Edullisemmat teetetään ulkomailta alihankintana. Näiden kitaroiden nimenä on Kantare ja niissäkin on hinta-laatusuhde kohdallaan. Käydessäni tehtaalla, sinne oli juuri

tullut lähetys Vietnamista ja Romania on toinen maa, missä kitaroita valmistetaan. Yrityksellä on patentti kitaran kannan rakenteeseen ja heillä on muita keksintöjä, joita ei kuitenkaan ole patentoitu. Vientä on ollut 27 maahan. On siis hyvä, että kotisivujen kieli on englanti. Kun lasketaan tarvikke- ja raaka-ainetuonti mukaan, tuontia on 20 maasta. Kysyin, ketkä huippusoittajat käyttävät heidän valmistamia huippukitaroita ja sain kuulla pari nimeä, jotka ovat Suomen huippukitaristeja: **Antero Jakoila** ja **Seppo Siirala**. On myös eräs unelma-asiakas, joka ostaa kerralla monta kitaraa ja maksuvaikeuksia ei ole, paljasti Keijo.

Koulutus yrittäjyyteen

Kun utelin Keijon ja Kaukon koulutusta, ajattelin, että heillä on jokin musiikkialan koulutus tai muuta sel-laista, mitä kitaran valmistus vaatii. Yllätys oli kuitenkin suuri, kun kävi ilmi, että he ovat kansakoulupohjalta itseoppineita alan ammattilaisia ilman selvää musikaalista perimää. Uwe on ainoa koulutettu musiikkialan työntekijä, soitonopettaja. Kauko on kuitenkin ottanut soittotunteja. Hänellä oli ennen soitinrakentelua työpaikkana Strömberg Oy ja hän oli käynyt siellä konepajakoulun ja lisäksi hän oli valmistunut teknillisestä koulusta teknikoksi. Keijon työuralle ennen omaa yritystä sisältyy 12 vuotta elektroniikkateollisuuden palveluksessa ITT:llä mm työnjohtajana ja sen jälkeen japanilainen Hoyalens 1986-1990, kun hän siellä mm pinnoitti silmälasin linssejä. Pari vuotta meni Australiassakin ja sieltä on kotoisin kielitaito. Soittotaitoan Keijo kuvaa rämpytykseksi, mutta hän kyllä pystyy virittämään kitaran. Veljekset tekevät töitä so-puisasti Kaukon vastatessa lähinnä

valmistuksesta ja Keijo lähinnä kaupallisista asioista.

Televisio-ohjelmia

On muuten harvinainen sattuma, että kun vierailimme 2000 tehtaalla, TV:ssä oli ohjelma, missä Liikanen Musical Instruments oli mukana ja nyt vähän ennen käyntiäni uusi TV-kanava SuomiTV, joka aloittaa lähetykset 18.12., kävi kuvaamassa ohjelmaa Valmistettu Suomessa varten. Kannattaa seurata ohjelmia, ettei pääse lipsahtamaan ohi. Keijo ja Kauko myhäällivät tyytyväisenä, sillä tällaista mainosta he eivät olisi itse pystyneet kustantamaan. On varmaa, että ohjelman jälkeen, yrityksessä tapahtuu myynnin lisäystä.

Tulevaisuus

Puhuttiin myös tulevaisuudesta, koska ikää tulee veljeksillekin. Keijo veti verhoa syrjään ja kertoi, että vuoden alusta aloittaa uusi yritys Kantare Oy, joka ryhtyy vastaamaan toiminnasta pääosin ja tuotenimenä on Kantare. Yritys panostaa erityisesti myyntiin ja sitä varten on alan ammattilaisia. He itse saavat myynnistä provisiomaksut. Kalliiden kitaroiden valmistus jää heille itselleen ja he huolehtivat avainasiakkaille tapahtuvasta myynnistä ja näitä on kolme: Saksassa, Englannissa ja Virossa.

Sukuasiaa

Lopuksi mentiin sitten sukuasioihin. Poikien isä oli Kangasniemen sukuhaaraan kuuluva metsätyömies **Viljo Liikanen** ja äiti kotiäiti **Tyyne o.s. Lahikainen**. Koti oli Kangasniemellä Luusniemen kylässä, missä lapsia syntyi perheeseen seitsemän, neljä poikaa ja kolme tyttöä. Keijo syntyi

kolmantena 1947 ja Kauko seuraavana 1949. Lapset lähtivät maailmalle ja myöhemmin kotilalo jäi pesän kesäpaikaksi, kunnes se nyt äskettäin myytiin suvun ulkopuolelle. Yksi sisarista, joka oli vanhin lapsista, on kuollut 2004.

Keijo on naimisissa Lea Nuorimaan kanssa ja heillä on kaksi lasta. Tytär **Kirsi** syntyi 1974 ja hän on naimisissa **Pasi Kaarennon** kanssa. Heillä on kaksi poikaa ja isoisä paljasti, että kolmas lapsi on tulossa. Kirsi on ammatiltaan tuotantoAD. Poika **Ilkka** syntyi 1977 ja hän on naimisissa **Laura Liikasen o.s. Parviainen** kanssa. Heillä ei ole lapsia. Ilkka on lähihoitaja ja hän työskentelee vaimonsa kanssa Pohjois-Helsingin lähimmäistyö Pulmu ry:n palveluksessa. Laura on siellä toiminnanjohtaja, ja Ilkka vastaa kauppapalveluista. Keijo harrastaa keilailua Helsingin mestaruustasolla.

Kauko on naimisissa **Pirjo Helena Liikasen os. Könönen** kanssa, mutta heillä ei ole lapsia. Kaukon harrastuksena on lähinnä työ.

Keijo oli sukuseuran perustamiskokouksessa eli hän on perustajajäsen ja on osallistunut muutamia kertoja sukukokoukseen. Keijo pitää seuraa tarpeellisenä taustayhteisönä, joka tutkii ja kerää tietoa. Toimintaa hän seuraa mielellään. Kauko on sitä vastoin passiivisempi eikä ole liittynyt ainakaan vielä edes jäseneksi. Häntä sukuasiat eivät kiinnosta kovin paljon. Lopuksi katsoimme sukutauluja taaksepäin ja totesimme yhdessä, että isäni **Otto**, Keijo ja Kauko ovat pikkuserkkuja. Ensimmäinen yhteinen esi-isä on **Mikko** s. 1821. Todettiin myös, että sukutauluissa on puutteita, kun sisarusjoukon jälkikasvun tiedot puuttuvat vielä. Keijo lupasi ottaa asian hoitaakseen, että aukko paikataan.

Teksti ja kuvat Harri Liikanen

Asiakas Tatu Varis, Uwe Florath, Kauko ja Keijo.

Babak Reza viimeistelee Kantare –kitaraa.

KUMMITYTÖN KUULUMISIA

Toimituksen lisäys Kun sukuseuran hallitus sai kuulla **Jennin** valmistumisesta, se päätti, että sukuseura onnittelee Jenniä ja valmistujaislahjaksi hänelle annetaan kaulariipus, jonka Jaakko Liikanen taiteilee lasista. Päätös toteutettiin, kun sukuseuran esimies **Harri Liikanen** kävi luovuttamassa ainutkertaisen riipuksen Jennille 25.11. hänen uudessa kodissaan Etelä-Haagassa Helsingissä. Kuivassa Jenni lahjoineen.

Kuluneen syksyn aikana elämässäni on tapahtunut useita suuria muutoksia: valmistuminen, työpaikan vaihto ja muutto uuteen asuntoon. Muutoksiin valmistautuminen ja niiden toteutuminen on vienyt paljon energiaa, joka minulla tuntuu muutenkin olevan syksyisin sateen ja harmauden myötä kateissa. Onneksi muutokset ovat olleet mukavia – ja toisaalta niiden vastapainona on ollut tavallinen arki pienempine tapahtumineen.

Lokakuun lopussa valmistuin vihdoinkin tradenomiksi HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulusta. Alkuperäinen tavoitteeni oli valmistua jo keväällä, mutta silloin työnteko vei voiton opinnäytetyön kirjoittamisesta, minkä myötä valmistuminenkin viivästy. Kesällä sain kuitenkin työni valmiiksi, ja hallinnollisten kiemuroiden jälkeen pääsin lopulta 30.10. juhlimaan valmistumista yhdessä neljän opiskelutoverini kanssa.

Lokakuun loppuun osui myös työpaikan vaihto. Viimeksi kirjoittaessani olin juuri aloittanut osa-aikaiset työt Rahoitustarkastuksessa. Rahoitustarkastus yhdistyi vuosi sitten Vakuutusvalvontaviraston kanssa, ja uusi valvontaviranomainen Finanssivalvonta aloitti työnsä 1.1.2009. Finanssivalvonnasta eli Fivasta siirryin huhtikuun alussa Tekesiin yksikön sihteeriksi, ja Tekesin mukavassa ympäristössä olin kaikkiaan seitsemän kuukautta. Marraskuun alussa palasin vanhaan työpaikkaani Fivaan, tällä kertaa tosin organisaatiouudistuksen myötä muuttuneelle osastolle entisen työtoverini äitiyslomasijaiseksi.

Ja jotta kaikki ei olisi ollut liian yksinkertaista, sattui samaan rytäkään myös muutto opiskelujen aikaisesta kimppekämpästä ensimmäiseen "omaan" asuntooni Helsingin Etelä-Haagaan. Asuntooni sijaitsee erittäin rauhallisella alueella, eikä naapureistakaan ole toistaiseksi ollut häiriötä (tässä kohtaa lienee syytä koputtaa puuta). Haagasta on myös hyvät bussi- ja junayhteydet Helsingin keskustaan työpaikalle ja kavereita tapaamaan, ja Keskuspuisto sijaitsee lyhyen matkan päässä, jos kaipaa hyviä ulkoilumaastoja.

Jos minulle onkin lyhyen ajan sisällä tapahtunut paljon, niin se ei ole mitään sen rinnalla, mitä 25 vuodessa ehtii tapahtua. Sukuseuramme saavuttaa ensi vuonna tuon huikean rajapyykin – kuten minäkin. Ihmiselle se on toki pieni ikä, mutta mielestäni sukuseuralle jo tuntuva saavutus. Kuluneen 25 vuoden aikana meistä jokainen on varmasti oppinut paljon uutta suvustaan ja tutustunut joukkoon uusia sukulaisia, joista ei ennen tiennyt mitään. Toivottavasti seuraavan neljännesvuosisadan aikana opimme vähintään yhtä paljon!

Jenni

SUKUKOKOUS KOTKASSA

Tämän vuoden sukukokouksen pito-paikkana oli vuorossa Etelä-Suomi ja paikaksi oli valittu Kotka, koska siellä oli samalla Kotkan Meripäivät. Kokouspäivä oli lauantai 18.7. ja sää oli mitä parhain. Paikaksi oli ensin valittu Kotkan Konserttitalo, mutta se suljettiin kesäksi ja peruuttajayritys ehdotti siirtoa Kotkan Klubille. Hyväksyimme ehdotuksen ja kun paikalle saavuim-

me, voitiin todeta, että paikka oli oikea valinta.

Perjantaina alkoi väkeä jo saapua majapaikaksi valittuun Hotelli Leikariin. Illalla sukuharjojen vastuuhenkilöt pitivät kokouksen käsitellen uuden sukututkimusohjelman käyttöön liittyviä asioita. Osa tutustui paikallisiin nähtävyyksiin. Esimerkiksi Langinkosken keisarillinen kalastusmaja oli tutustumisen arvoinen.

Varsinainen sukukokouspäivä alkoi klo 10 tulokahvituksella, seurustelulla ja klo 11.30 päästiin selaamaan kotisivuja. Tekniikkakin saatiin viime hetkellä toimimaan. Sitten oli vuorossa lounas, ja sukukokous alkoi 13.30. Ennen varsinaista kokousta Olli Liikanen esitti poikkihuilulla kappaleet

Kotkan poikii ilman siippiä (säv. Juha Vainio) ja Heijastus (säv. Otto Palmgren) ja sai ansaitsemansa aplodit. Ylimääräisenä Olli soitti vielä sävellyksen Kuutamon poika (Hijo de la Luna, säv. Cano). Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kotkan poika Pentti Liikanen ja sihteeriksi Maarit Tillman. Kokousasiat käsiteltiin sujuvasti ja kaikki meni hallituksen esittämällä tavalla. Hallitus sai vastuuvapauden. Henkilövalinnat menivät entiseen malliin eli henkilövaihdoksia ei tullut, vaikka uusia luutia kaivataan jo. Pöytäkirja on nähtävänä jäsensivuilla Internetissä. Vieraskirjaan ilmestyi ilahduttavasti 31 nimeä, muutama uusi jäsenkin.

Kokouspaikalla oli myytävänä sukuseuran myyntimateriaalia ja uutuutena olivat myynnissä ensimmäiset Jaakko Liikasen taiteelliset lasiset kaulariipukset, joissa ovat sukuseuramme värit.

Kokouksen jälkeen juotiin kakkukahvit. Osa lähti kotimatalle ja osa siirtyi ohjelman mukaan Merikeskus Vellamoon, joka oli kokouspaikan vieressä. Aikataulu oli

niin tiukka, että aikaa vievää ryhmäkuvaa ei ehditty tällä kertaa ottaa. Onneksi Anne Ekroosin kamera räsähteli tiuhaan kokouksalissa ja näin saimme tähänkin juttuun muutaman kuvan.

Vellamon rakennusta on kehuttu ja kyllä se komea olikin. Klo 15.30 alkoi tunnin mittainen opastettu kierros näyttelytiloissa. Sinne kannattaa mennä myöhemmin, jos

nyt ei ollut mahdollista olla mukana. Uudelleenkin tekee mieli mennä, sillä tunnissa ehti vain raapaista pintaa.

Tapaamisesta jäi hyvä maku suuhun ja oli mukava ajaa kotiin odottamaan seuraavaa kohtaamista, mikä onkin tavallista isompi juttu, 25 v.

HLI

Kuvakimara Kotkasta Anne Ekroosin (pikkukuvassa) kuvaamista makupaloista.

Uudet jäsenet Päivi Bragge ja Pirjo Mikkonen

Toini ja Kirsi Liikanen

Martti Tulokas ja uusi jäsen Arja Heinonen

Petri Liikanen, Helmi ja Nea

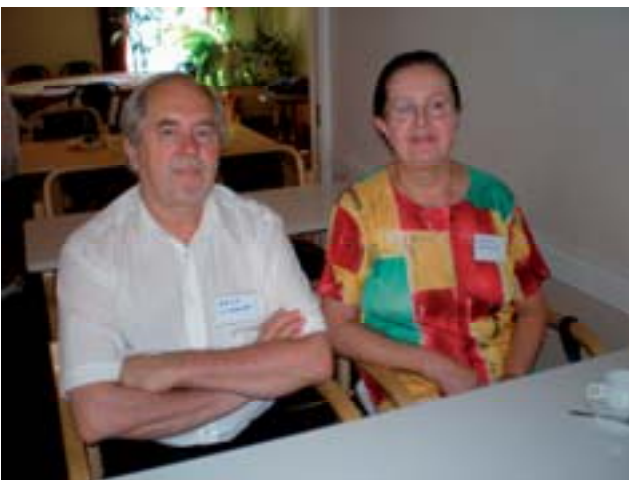
Uusi jäsen Kirsi Kaarento

Lauri Kumpula ja Impi Kultanen

Pentti Liikanen, kokouksen puheenjohtaja ja vaimo Anneli

Toinen Vuoden Liikasista Keijo ja sisar Kerttu Pätsikkö

Eero ja Rauni Liikanen

HALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

Hallitus järjestäytyi sukukokouksen jälkeen uudenaikaisesti sähköpostia käyttäen. Päätös vahvistettiin 10.10., kun hallitus kokoontui Vantaalla Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä. Hallitus päätti jatkaa entisellä työjaolla, kun henkilöitä ei vaihtuneet. Samoin jatkavat hallituksen ulkopuoliset luottamushenkilöt. Työnjako ja yhteystiedot ilmenevät takasivulta ja otsikon Sukuhaarat ja vastuuhenkilöt alta.

HLI

SUKUSEUROJEN KESKUSLIITON SYYSKOKOUS

Kokous pidettiin Kuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä 10.10.2009 Vantaalla. Se sujui luistavasti, kuten yleensä on ollut tapana. Hallitukseen valittiin uusia kasvoja ja puheenjohtajakin vaihtui. Uusi puheenjohtaja on Johtamistaidon opiston apulaisjohtaja **Juha Arikoski Hoffrenien** sukuyhdistys ry:stä ja uudet jäsenet sisustusarkkitehti **Marja Turkka Hirvosten** sukuseura ry:stä ja ortodoksinen pappi **Aki Leskinen** Sukuseura Leskiset ry:stä. Olin itse paikalla toteamassa, että liitto sai hyvän puheenjohtajan ja päteviä

uusia jäseniä. Puheenjohtajalla on ikääkin vasta 46 vuotta. Oma pestini varatilintarkastajana sai jatkoa. Ensi vuonna Keskusliiton toiminnan teemana on ”SSK ajassa mukana, yhdessä vahvempia”.

HLI

VALELIIKASISTA VIELÄ

Viime numerossa kerroimme, että Valeliikasista toinen, **Janne Kataja** esiintyi television ohjelmassa Power of ten. Nyt lisättäköön, että toinen Valeliikasista, **Aku Hirviniemi** esiintyi ohjelmassa Tasavallan presidentin kanslia. Hyvin siis menee pojilla. Onnea ja menestystä jatkossakin.

HLI

SIRKKA LEPPÄLÄ – LINKKI REISJÄRVELLE

*Olemme Liikaslinkin sivuilla esitelleet luottamushenkilöitä säännöllisen epäsäännöllisesti. Tuntuu siltä, että uusia kasvoja on esitelty kuitenkin melko hyvin. Hyvä niin, mutta miksi kauemmin toimineet on jätetty esittelemättä? Nyt korjaamme asiaa ja esittelemme Sirkka Leppälän, joka on toiminut paikallisena yhteyshenkilönä, linkkinä Reisjärvelle sukuseuran alus-
ta asti.*

Sirkka Leppälä o.s. Liikanen

Reisjärvelle muutti 1908 Mikkelistä ensimmäisenä Otto Liikanen, joka myöhemmin vaikutti siihen, että perässä tuli kaksi sisartakin. Alkoi Liikasten kasvu Reisjärvellä. Sinä olet seuraavan sukupolven ensimmäinen edustaja Reisjärvellä. Isäsi oli Oton toinen poika Arvi ja äiti Lahja. Miltä tuntuu olla tässä ”auran kärjen” asemassa?

Olen tosiaan auran kärjessä, Arvin ja Lahjan esikoinen, Oton ja Amandan ensimmäinen lapsenlapsi. Mielestäni auran kärjessä pitäisi olla sellainen vahvempi, lennon hyvin hallitseva yksilö ja suunnannäyttävä, joita kykyjä en tunne itselläni olevan. Se on kuin esiköisen asema perheessä, sillä häneltä odotetaan aina enemmän osaamista kaiken suhteen. Sen vuoksi siitä on

ollut elämässäni usein pientä painetta-kin, paljastaa Sirkka..

Perheeseen syntyi sisaruksia Asta, Toivo, Ilta, Asko ja Aino, joista Toivo eli vain päivän. Millaisia lapsuusmuistoja sinulla on kodistasi?

Olen kasvanut oikein vanhan ajan suurperheessä, maalaistalossa. Perheeseen kuuluivat isovanhemmat, sedät, tädit, ja sitten se meidän oma eli minin perhe. Parhaillaan talossa oli kaikkiaan 14 henkilöä. Oli siinä vimpinää ja vilskettä, kun meitä ”musikoita” (=lapsia) oli niin paljon mukaan lukien Martta- tätini, joka kuului myös lapsiporukkaan. Työntekoon piti osallistua heti pienestä pitäen kykyjensä mukaan. Otto- pappa meitä ohjasti pieniin ulkoaskareisiin mitä milloinkin. Ja se kerhomaata oli kesällä kitketävä. Puiden kantaminen ulkoliiteristä oli yksi työnimike. Kyllä siinä olikin talvisin kova työ huoneiden lämmitämisessä ja entäs puuhella ja uuni, joissa aina ruoka valmistettiin. Niissä kului paljon puita.

Lapsuus oli sinänsä huoletonta ja turvallista. Kotona opetettiin kunnioittamaan elämän perusarvoja. Rehelli-
suys, oikeudenmukaisuus, toisen ihmisen kunnioittaminen ja heikommassa asemassa olevan auttaminen olivat tärkeitä asioita Kumpulassa ja se näkyi jokapäiväisessä elämässä.

Sota-aika loi varjonsa lastenkin elämään enenevässä määrin, kun rupesi asioita enemmän käsittämään., se aiheutti pelkoa. Siellä jossakin oli isänikin ja kolme hänen veljeään. Muistan hyvin, kun olin hieman yli 10- vuotias, ne lukuisat postin hake-
mis- ja vientireissut polkupyörällä kirkonkylän postitoimistoon. Muistan-
pa toimineeni usein ”kirjurinakin” rintamalla, milloin isälle tai sedille. Ainakin joskus jälkeenpäin kirjeiden saajat nauroivat, että kirjeessä saattoi olla hyvinkin tarkkaan selostettu kaikki päivän tapahtumat lehmien poikimisesta lähtien. Yhteydenpito puolin ja toisin oli hyvin tärkeää. Kenttäpostia odotettiin aina kovasti. Hyvin kaikki veljekset selvisivät sodasta,

suojelusta oli mukana, mistä saamme olla kiitollisia.

Koulu oli lähellä kotiasi Leppälahdessa. Mitä kansakoulu tuo sinun mieleesi? Mikä oli luokkakoko? Oliko silloin koulukiusaamista?

Leppälahden koulu oli ja on edelleenkin ½ km:n etäisyydellä Kumpulasta. Siihen aikaan, kun aloitin koulun, oli alakoulu, jossa oli luokat I ja II, sitten yläkoulu, jossa oli luokat I - IV. Tämän jälkeen oli vielä jatkokurssit kahtena seuraavana vuonna. Kävin alakoulun II luokan, yläkoulun kaikki luokat, jotka opiskelivat samassa luokkahuoneessa. Oppilasmäärää en tarkasti muista, mutta olihan meitä useita kymmeniä. Kynää käytiin tunnilla mieluusti teroittamassa – sai vähän liikuntaa ja saipa sitä, jos oikein hätä tuli, käydä pihan perällä Puucees-
säkin. Varsinaista koulukiusaamista en muista ollenkaan. Kyllähän sitä aina on ollut yhtä sun toista ”venkulaa” ja vehkeilijää, joita opettajat ovat joutuneet puhuttelemaan, etteivät kiusoitte-
lisi ja olisi häiriöksi toisille. Ihan mukavia muistoja on kansakouluajalta. Se oli sitä aikaa eikä osattu vaatia parempaa. Oltiin tyytyväisiä, että saatiin käydä koulua eikä tarvinnut lähteä minnekään evakkoon, vaikka oli sota-
aika..

Koulun jälkeen alkoi valmistautuminen työelämään. Mitä ja missä ja milloin opiskelit ja mitä sitten teit?

Yläkoulun jälkeen pyrin opettajan painostuksesta Haapajärven Yhteis-
kouluun, vaikka kotoa eivät oikein olisi päästäneet. Sain päästötodistuk-
sen keskikoulusta 1947. Saman vuoden syksyllä menin Reisjärven posti-
toimistoon harjoittelijaksi. Siihen aikaan soitettiin työpaikasta, että oli-
sitko kiinnostunut alasta. Jouduin kulkemaan lomittajana postitoimistosta toiseen, sellaista matkalaukkuela-
mää, joka ei ollut pitemmän päälle mukavaa. Olin postin töissä kaksi vuotta ja sitten olin, kun minua taas kysyttiin, seurakunnan kirkkoherranvi-
rastossa papillana kanslistin opissa

kirkkoherra Koskimiehen aikana. Sen jälkeen tuli kuntaan menon vuoro, kun pääsin 1.6.1950 kunnan keskustoimistoon harjoittelijaksi ja toimistoapulaiseksi. Rupesin suorittamaan kirjeitse silloisen Maalaiskuntien Liiton hallinnollisen kirjanpidon kirjanpitäjäkursia, joka vaadittiin varsinaiselle 3 ½ kk kestäväälle kurssille Helsinkiin pääsemistä varten. Kävin kurssi 1954. Kuntan palattuani minut määrättiin tilapäisesti avustamaan sosiaalishteeriä, joka oli sillä hetkellä yksin aivan ylikuormitettuna työruuhkassa. Muutaman kuukauden jälkeen kävi niin, että sosiaalishteeri erosi virasta sairauden takia. Hän yllytti hakemaan avoimeksi tulevaa virkaa ja yllytyshullu on aina yllytyshullu, päätt ei kylmännyt ja varalle valittuna tulin virkaan 1.6.1954. Olin siinä virassa 31.7.1958 asti.

Muutimme mieheni työn perässä Rovaniemelle ja Kemijärvelle. Rovaniemellä viimeksi ollessamme ehdin olla muutaman kuukauden töissä, mieheni Veikon ollessa työnjohtajana Rovaniemen lentokentän laajennustyömaalla. Se oli TVH:n (teeveehoon) alaista toimintaa ja toimisto oli lentoasemarakennuksessa, jossa työskentelin. Vuoden 1959 syksyllä minuun otettiin yhteyttä Reisjärveltä ja kysyttiin, olenko kiinnostunut hakemaan sosiaalishteerin virkaa kunnantoimistossa. ja niinhän minä oli taas niin hassu, että hain ja pääsin, kun virkaan valittu oli peruuttanut tulonsa. Sanoin irti itseni mukavasta työpaikasta, johon olin jo perehtynyt. Tätä olen jälkepäin kovasti katunut. Työtä ja leipää olisi varmasti riittänyt Lapissakin. Kotiapulaisista, pienten (3) lasten hoitajista sen sijaan oli puutetta. Se mahtoi ollakin päällimmäinen syy tulla takaisin, että lastenhoito järjestäisi paremmin. Työhistoria sitten jatkuikin täällä kotipitäjässä 1.2.1993 saakka. Täysin palvelleena sain palata omaan rooliini, eikä minun tarvinnut olla enää haukuttu ”Thatcher” – sosiaaliantta.

Jossakin vaiheessa pojat alkoivat varmasti kiinnostaa. Miten rakennusmestari Veikko Leppälän ja Sinun tiet veivät yhteen? Missä, milloin ja millaiset olivat häät? Mitä siihen aikaan saatiin häälahjaksi.

Ennen vanhaan 1940- ja 1950-luvulla ei alettu ihan nuorena teini-iässä seurustella vakituisesti. Iltamissa ja tansseissa käytiin, sillä nehan olivat yleensä nuorten tapaamispaikkoja. Tanssi-

parketilla Veikonkin kanssa tapasimme usein, kun hän sattui tulla käymään koulukaupungistaan Vaasasta. Minähän olen kova puhumaan ja kyselemään kouluasioista ym ja Veikko tietenkin tykkäsi siitä, kun itse oli arempi ja hiljaisempi. Kiinnostus välilläme syntyi vähitellen. Minä arvostin Veikossa sitä sen ajan suurta rohkeutta ja ”sinniä” lähteä 16-vuotiaana Jyväskylään 2-vuotiseen ammatikouluun ja sitten 3-vuotiseen Vaasan teknilliseen kouluun. Lisäksi hän oli oma-aloitteisesti aloittanut kirjeopiston välityksellä englannin kielen opiskelun. Kirjoitteli algerialaisen tyttöystävän kanssa. Ajattelin, etteihän tuolaista miestä Afrikkaan päästetä! (Vitsi, vitsi!) Veikko taas puolestaan kertoo ”merkanneensa” minut jo kansakouluaihana, kun olin lausunut runon joulujuhlassa. Kihlauduin noin vuoden seurustelun jälkeen juhannusaattona 1955 ja pienimuotoinen kahvittelu oli Kumpulassa 31.12.1955. Siellä olivat vain läheiset sukulaiset ja Kumpunimen väki. Pappilan salissa meidät vihki todistajien läsnä ollessa kirkkoherra Pentti Pyy. Kävimme valokuvaamossa Haapajärvellä ennen Kumpulaan menoa. Häälahjoja ei ollut kovin paljon, jotain hopealusi9koita ja taloustavaraa taisi olla.

Se oli sitä aikaa se. Toista on jo nykyisin niiden häälahjojen ja -juhlien laita ja se, että kuka haluaa niillekin minkä verran kokoa ja näköä.

Saitte lapsia, Petrin, Kimmon ja Outin. Mitä voit kertoa lapsistasi?

Perheeseemme syntyi lapsia kolme eli melkein kolmoset 1956, 1957 ja 1958. Petri ja Kimmo syntyivät Reisjärvellä ja Outi Rovaniemellä. Äitiyslomaa oli tuolloin vain kolme kuukautta ja muutoinkaan ilmapiiri ei ollut niin lapsiystävällistä yleensä ja työpaikalla, mitä se nykyään on. Minulle jäi vain sellainen muistikuva siltä ajalta.

Opiskelujen jälkeen Kimmo ja Outi ovat asettuneet aloillensa rakennus- ja hoitoalalle Helsinkiin ja Kokkolaan. Petri, joka leikkisästi ylpeili olevansa ”korkein viskaali” perheessä, sillä hän oli reservin kersantti sotilasarvoltaan, nukkui pois 45-vuotiaana. Lapsenlapsia on kolme ja he ovat kaikki ylioppilaita ja suorittavat ammatteihin valmistautumista oppilaitoksissa.

Olet asunut Reisjärvellä lähes koko ikäsi. Mikä on pitänyt sinut kotipitäjässä? Onko missään vaiheessa

ollut mielessä, että muuallekin voisi muuttaa?

Totta on, että olen asunut kotipitäjässä lähes koko ikäni lukuun ottamatta Lapin reissua ja kurssiaikaa Helsingissä. Kyllähän se varmaankin on ollut perhe suurin pidättäjä. Oli helppo lasten vuoksi asua täällä mummoloiden lähellä. Veikko myös töiden vuoksi kierteli pitkin maakuntaa, joten oli aivan sama asua täällä.

Kerran 1970-luvun alkupuolella hain yhtä sosiaalialan paikkaa ja tulin sinne valituksi. Se olisi ollut kahden tunnin ajomatkan päässä. Kun tulin sinne yllättäen valituksi, piti pyytää miettimisaikaa eli tuumata perheen kanssa. Lapset sanoivat heti, etteivät he lähdä ja sillä siisti. En ottanut paikkaa vastaan. Täällä Reisjärvellä on ollut tuttua ja turvallista asua. On tarjolla harrastusmahdollisuuksia, on luonnonrauhaa.

Kun olimme suunnittelemassa sukuseuraa, otin yhteyttä sinuun eli sinusta tuli jo silloin paikallinen yhteyshenkilö. Kirjoitit kirjeessä 22.4.1985 mm: ”Kiitokset vieläkin kirjeestäsi, olihan se todellakin pienoinen yllätys minulle, kun ottaa huomioon, että täällä on meitä niin monia muitakin. Kiitos luottamuksesta.” Tätä ”virkaa” olet nyt hoitanut kohta 25 vuotta ja täytyy sanoa, että olet ollut aktiivisin yhteyshenkilö. Miten olet yhteyshenkilön roolin kokenut?

Enpä olisi ikinä uskonut, että tuolloin 1985 minulle tuli näin pitkä pesti. Kaiken aikaa olen tuntenut itseni olevan epäsoviva tähän virkaan monestakin syystä. Olen laiminlyönyt monia yhteyshenkilölle kuuluvia tehtäviä, joita pitäisi paikallisella tasolla järjestää jne. Tähän tehtävään tarvitaan nuorempi henkilö, jolla on vireyttä sekä kiinnostusta sukuseuran toimintaan. Toivottavasti tällainen tehtävään sopiva henkilö löytyy, jotta pääsen roolista, jonka olen syillisyyttä tuntien jopa taakaksi asti tuntenut. Siinäpä tuleekin seuraajalleni haastetta saada kipinä syttymään, ennen muuta nuoremman sukupolven keskuudessa, joka on jäänyt vähemmälle huomiolle. Tässä yhteydessä ja vielä pisteenä iin päälle haluan puolestani esittää sukuseuran esimiehelle Harri Liikasette parhaimmat kiitokseni menneistä vuosikymmenistä (25 v!), kun hän on vuokseni uhrannut paljon ylimääräistä

aikaansa minun manuaalisten viestien saattamiseksi konekielelle ym. Siispä yhteyshenkilön tulee lisäksi hallita ja osata ”kaikilla mausteilla” tietokoneen käyttö.

Sukuseura perustettiin heinäkuussa 1985 ja itse olit siellä mukana. Mitä sukuseura on sinulle antanut ja mitä terveisiä lähettäisit Liikasille, jotka ovat tai eivät ole mukana toiminnassa?

Olen aina silloin tällöin osallistunut sukukokouksiin ja todennut, että niissä on mukavaa ja mielenkiintoista käydä. Jokin yhteenkuuluvaisuuden henki siellä huokuu. Kuulua joukkoon, tulla tuntemaan sukulaisia ja suvun historiaa ja siinä sivussa omaa itseäänkin.

Niinhan ne historioitsijatkin sanovat, että pitää tuntea menneisyys, jotta voisi paremmin tuntea ja ymmärtää nykyisyyttä. Suosittelen kaikille Liikasille, että liitytkää jäseniksi sekä toimintaan mukaan sukuseurassa. Se avartaa monella tavalla näköaloja antaa itselle henkistä rikkautta.

Lopuksi olisi mukava kuulla, mitä muuta kuin sukuseuratyötä teet harrastuksena?

Eläkkeelle jäädessäni päätin olla tekemättä mitään suunnitelmia, että teen sitten sitä ja sitä, kuten yleensäkin on tapana. Päivä vain ja hetki kerrallansa ja aika on kulunut hyvin ja erittäin nopeasti. Ei ole tarvinnut elää aika-aulun mukaan ja on saanut todella

olla vapaana omassa rooliasussa. On ollut aikaa rauhoittua jopa niin, että voi syventyä lukemaan kirjoja, lehdistä ja ristikoista puhumattakaan ja sitten välillä happihyppelyä sauvoilla. Kesällä on mukava pyöräillä ainakin Kiljanjärven ympäri sekä metsäautoiteilla ja kävellä polkuja pitkin. Se on todella nautintoa ainakin alkukesästä, jolloin linnut laulavat ja käenkukuntaakin usein kuulee. Autollahan sitä aina pääsee sitten taas, kun siltä tuntuu, sukuloimaan ja shoppailemaan. Kuski kun on kotona helposti lähtemässä kyytäriksi, toteaa Sirkka tyytyväisenä.

Haastattelu Harri Liikanen, kuvat Sirkka Leppälä

Perhekuva 1940- luvun alussa. Seisomassa vasemmalta Ilta, Sirkka, Arvi- isä, Lahja- äiti, Kerttu- täti, Esteri- täti, Martta- täti ja Asta. Istumassa Otto- pappa ja Amanda- mummo välissä Asko ja Aino.

Koulukuva Leppälahden koulusta 1930- luvun lopulta. Sirkka ja Martta seisovat pylvään edessä rinnakkain. Opettajana Mirjam Ruisla.

Kangasniemen Kunnallislehti

HEI, ME LÖYSIMME TOISEMME!

Ida ja Antti Siiteri, tyttäret Helmi, Tyyne, Elli, Anna, Aino ja Sirkka.

He asuivat Kangasniemessä Ikolanmäessä ja vanhin tytär Helmi perheineen jatkoi tilanpitoa vanhempien kuoltua.

Tyttäristä Anna muutti nuorena Ruotsiin ja avioitui siellä ruotsalaisen miehen kanssa. He saivat neljä lasta, kolme tyttärtä ja yhden pojan. Nämä lapset jälkeläisineen asuvat nykyään Ruotsissa. Tosin tämän pojan vaimo on suomalainen ja aivan Idan ja Antin naapurista.

Niinpä näiden ruotsalaisten sukulaisemme juuret ovat aika vahvasti Ikolanmäessä. Yllämainittujen tyttärien lapset, eli serkukset huomasivat viime kesänä, että eihän meidän lapset tunne toisiaan, eivät ole edes nähneet.

Silloin syttyi idea suvun ja etenkin sen nuorten tapaamisesta keskenään.

Osa sukua pääsi tulemaan jo ennen tuota suurta yhteistä päivää. Edellisenä päivänä oli mahdollisuus tutustua moottoripyöräpajaan, käsityöharrastuksiin, osallistua tekemään pajutoita

ja leipomaan rieskaa. Sitä edellisenä iltana nautittiin savusaunan lämmöstä. Päivä oli lauantai 15.8.2009 ja se alkoi Kangasniemen museosta, jossa on tavaroita myös Ikolanmäestä, kävimme Kangasniemen hautausmaalla, jossa oli Idan, Antin sekä Helmin perheen haudat.

Ohjelmaa suomeksi ja ruotsiksi

Pienen torilla vietetyn tauon jälkeen ajelimme Ikolanmäkeen. Siellä oli ohjelmassa yhteisvalokuvan otto,

viikatteen teroitusta ja sillä niittämistä. Kaikki halukkaat saivat kokeilla ja ruotsalaiset nuoret naiset olivat innokkaita kokeilijoita.

Vastan sai sitoa ohjeiden kera tai ihan omalla tyyllillä illan saunomista varten. Tikan- ja kettiinheittoakin kokeiltiin.

Tunnelma oli aistittavissa miettivistä katseista, joista heijastui harrasta pyhiinvaellusmatkaa. Jokaisella oli mietteitä siitä, mitä tämä paikka ja täällä asuneet ihmiset minun historiassani merkitsevät. Ohjelmasta huolimatta tuntui, että jokainen olisi halunnut jäädä mietteisiin ja paistattelemaan päivää.

Yhteinen tapahtuma jatkui Toivakan Hirsiahossa. Meitä oli 60 henkeä, kun muodostimme valtavan piirin, tartuimme toisiimme käsistä kiinni, tunsimme yhteyttä ja voimaa toinen toisistamme. Söimme juhla-aterian ulkona, joimme täytekakkukahvit ja olimme valmiita seuraavaan koitokseen.

Ruotsalainen leikkittäjäme oli keksinyt meille vallan hauskat leikit. Niissä pärjäsi yhtä hyvin nuori kuin vanhakin ja kielikylpykin tuli siinä samalla. Rauhoituimme välillä laulamaan suomeksi ja ruotsiksi kunnes oli saunomisen aika. Illalla jatkoimme keskustelua toistemme kanssa, kitaratrio ja

ihanaääninen ruotsalainen Anna tuudittivat meidät unten maille.

Sunnuntaiamuna heräsimme iso pussillinen aivan mahtavia yhdessäolon muistoja, yhteinen kielikin oli löytynyt sukulaisuuden kieli, vaikka ulkopuolisesta se ehkä kuulostaa suomen, ruotsin ja englanninkielen sekoukselta. Löysimme toinen toisistamme välittömiä ihmisiä, monen alan taitajia ja halua kuulua yhteen, antaa voimaa ja iloa toisillemme.

Idan ja Antin tyttäristä Aino on vielä elossa ja kirjoittaja on hänen tyttärensä

Erja Liuski.

LISÄTIETOA KUMPULASTA

Kevään Liikaslinkin sivuilla kerroimme Kumpulasta. Otikkona oli Kumpumäki, tilan alkuperäinen nimi. Tilan nykyinen isäntä ja tilalle syntynyt **Pasi Liikanen** luki kirjoituksen tarkasti ja kiinnitti huomiota tilan peltoalaan. Reisjärven maaseutujohtajana hän tutki asiaa ja siinä paljastui mielenkiintoisia lukuja. Oheisessa taulukossa on esitetty muutamina vuosina tilojen määrät, peltoalat keskimäärin ja Kumpula nimellä mainiten.

Vuosi	Tilojen määrä	Peltoala keskimäärin
1905	245	7,61
1933	Kumpula	35
1941	478	7,68
1959	693	7,32
2002		yli 35
2009	156	47

Lukujen perusteella voidaan todeta, että Kumpulän peltoala oli noin 4,6- kertainen keskimääräiseen peltoalaan verrattuna 1933. Numeroilla leikkien tänään peltoalan pitäisi olla noin 216 ha, jotta se vastaisi vuoden 1933 Kumpulän tilaa. Sellaista tilaa ei kuitenkaan Reisjärveltä vielä löydy.

Tiedetään, että **Otto Liikanen** ihastui Reisjärven maaperään, kun ei ollut savolaiseen tapaan kiviä esteenä pellon raivaukselle. Hän pani kuokan heilumaan ja jälkeä syntyi, kuten luvut osoittavat. Kiitos annettakoon ahkerille käsille. Olemme ylpeitä esi-isien ja äitien työstä, joka tosin piti tavallaan aloittaa alusta, kun tila pakkohuutokaupattiin 25.11.1933 yritystoiminnan takausten vuoksi. Onneksi perhe sai jäädä tilalle, kun Maakiinteistöpankki lunasti sen ostajalta ja möi sen takaisin Otto Liikalle 12.11.1934.

HLI

TALVISOTA TOI MIELEEN

Joukkueellinen lumipukuisia suomalaissohilaita oli metsikössä aukean reunalla. Aukean toisella puolella näkyi olevan ryssän korsu. Savupiippu vain törötti pienen kummun laella. Joukkueenjohtaja Koikkalainen kysyi miehiltä, löytyisikö vapaaehtoisia ryömimään aukean poikki ja pudottamaan savupiippuun käsikranaatin. Kaikki olivat hiljaa. Koikkalainen tiesi, että tehtävä oli vaarallinen. Eteläpohjalainen Hautala kimmenteli vaivaantuneena. Koikkalainen kysyi Hautalalta: "Etkö

sie menisi?"

Kun kerran kysyttiin, oli Hautalan pakko vastata: "No mä meen sitte." Hautala lähti ryömimään syvässä lumessa. Muu joukkue jännitti metsässä.

Hautala ryömi kärsivällisesti ja hitaasti, käyttäen taitavasti hyväkseen aukean muutamia kiviä ja tuulenkaatoja, niin ettei vihollinen helposti nähnyt lumeen pikkuhiljaa kehittyvää uraa. Lopulta metsässä olevat miehet näkivät, miten Hautala kömpi korsun kummulle ja otti taskustaan kranaatin. Hautala kurkisti savupiippuun, mutta sitten panikin kranaatin takaisin taskuunsa, tuli alas korsun kummulta ja käveli sen ovelle. Hautala koputti, ovi avattiin, ja Hautala syöksyi sisään.

Aukean toiselle puolelle asti kantautui tappelun ääniä, huutoa, kolinaa ja muutamia pistoolin laukauksia. Sitten Hautala ryntäsi ulos, kiipesi takaisin korsun kummulle, otti kranaatin taskusta, veti sokan irti ja pudotti kranaatin savupiippuun. Sitten Hautala lähti rynnimään takaisin aukean poikki. Puolivälissä korsusta kuului räjähdys, kun kranaatti teki tehtävänsä. Hautala käveli vähän rauhallisemmin omien luo, ja nämä rupesivat onnittelemaan ja kehumään häntä. Joukkueenjohtaja Koikkalainen sanoi: "Hautala saa tästä kyllä ylennyksen ja lomaa. Mutta miksi ihmeessä te menitte sinne korsuun nujakoimaan?" Hautala vastasi: "No mä vaan kävin aukaasemas pellin."

TOINEN SERKKUTAPAAMINEN KUUSAMOSSA

Kolme vuotta on kulunut ensimmäisestä serkkukokouksesta, joka oli 8.7.2006. **Elina** ja **Albi Liikasen** lastenlapset kokoontuivat toisen kerran 18.7.2009 Käylässä **Toini Sovan** (os. **Liikanen**) kotona. Tapaamisessa oli serkut ja heidän aviopuolisonsa sekä Elinan ja Albin lapset mukaan lukien noin 40 osallistujaa. Tapaaminen alkoi kokoontumisella Elinan ja Albin haudalle, jolle laskimme kukat ja lauloimme pari virttä. Tämän jälkeen suuntasimme Toinin kotiin Käylään, jossa tervetuliaismaljan jälkeen söimme runsaan ja maittavan päivällisen.

Päivä jatkui **Toini Peterin** Kuusamon Liikasten sukua koskevalla esityksellä. Mukana kokoontumisessa ollut **Helmi Liikanen**, joka on Elinan ja Albin vanhin elossa oleva lapsi, täydensi Toinin esitystä tarkoilla yksityiskohdilla. Tämän jälkeen hyppäsimme autoihimme ja matkasimme Liikasenvaaraan **Aila** ja **Heimo Liikasen** talolle, jossa isäntäväki tarjosi makoisat juustokahvit vierailleen (=sukulaisilleen) jutustelun lomassa. Täällä päätimme myös, että serkkutapaamiset jatkuvat ja seuraava tapaaminen on kolmen vuoden kuluttua

heinäkuussa 2012. Kokouksen mäsinoivat **Taina** ja **Maiju**. Piipahdimme vielä ennen pois lähtöä **Oiva Liikasen** mökillä, jonka jälkeen suuntasimme Toinin kotiin Käylään. Sillä vielä jatkoimme illan istumista Toinin rantamökillä ja juttua riitti. Haluan vielä tapaamisen koollekutsujana erityisesti kiittää työryhmään kuuluneita sisarusia Toini Sovaa ja **Kaisa Määttä** (molemmat os. Liikanen) todella hienoista järjestelyistä ja tarjoiluista.

Eeva Liikanen

Serkkutapaamisen väkeä Aila ja Heimo Liikasen kodin edustalla Liikasenvaarassa.

SIRKKA JÄLLEEN NÄYTTELYSSÄ

Vuoden Liikanen mallia 2008 **Sirkka Laakkonen** osallistui kesänäyttelyyn Galleria Gundbyssä Kemiössä 5.7. – 2.8.2009. Sirkkan työt olivat tällä kertaa akvarelleja. Samassa näyttelyssä **Annika-Baarman-Sundblomilta** oli esillä tekstiilitaidetta, **Henna Lindrothilta** koruja ja pastelleja ja **Leena Lindrothilta** öljymaalauksia.

Ilmoitimme näyttelystä sähköpostilla niille jäsenille, joiden toimiva sähköpostiosoite oli tuolloin tiedossamme.
HLI

NYT ROOPE TUNNETAAN

Liikaslinkissä 1/2009 kerroimme **Roope Liikasesta** ja kysyimme, kuka hän on. Lehden ilmestyttyä toimitus sai pikkulinnuilta kuulla selvityksen eli nyt Roope tunnetaan.

Roope Liikanen on **Timo Liikasen** (Kuusamon Liikasia) pojanpoika, siisen Timo Liikasen, jonka maratontulos oli joskus Liikaslinkissä. Roopen isä on **Osmo Liikanen**, muusikko. Hän opettaa mm erilaisia rumpu-ryhmiä. Roope suorittaa tällä hetkellä asevelvollisuutta varusmiehenä. Roope on lahjakas monella tavalla. Ainakin hän maalaa, soittaa, kutoo ja neuloo.

ELÄKELÄISTEN MUISTILISTA – varaudu vanhuuteen!

<p>Tarvitset hyviä lähellä asuvia ystäviä (myös sinua nuorempia).</p> <p>Vähintään yksi luotettava ja kärsivällinen omainen, joka hoitaa asioitasi ja pitää puoliasi.</p> <p>Valitse luottohenkilökseksi ihminen, joka voi joustaa työajoissa ja saattaa sinua esim. pankkiin virka-aikana.</p> <p>Onko luottohenkilölläsi ajokortti ja auto? Kela korvaa osan lääkärimatkoista (omavastuu).</p> <p>Sijoita laskut suoraveloitukseen.</p> <p>Ryhdy säästämään. Jonain päivänä menosi ovat suuremmat kuin tulosi.</p> <p>Valtuuta luotettava henkilö hoitamaan tiliäsi.</p> <p>Pidä passisi ja henkilöllisyystodistuksesi ajan tasalla. Otata itsestäsi varalle passikuvia.</p>	<p>Hoida terveyttäsi. Riittävä liikunta ja terveellinen ravinto! Kotihoito hoitaa lääkkeesi. Kuka vie sinut silmä- ja hammaslääkəriin, fysikaaliseen hoitoon, jalkahoitoon, kampaajalle jne.?</p> <p>Tarvitset hyvän lääkärin viimeistään silloin, kun sinulle ryhdytään määräämään runsaasti ja yhteen sopimattomia lääkkeitä</p> <p>Hanki hyvissä ajoin hyvä vaatevarasto ja jalkineet..</p> <p>Yhteiskunnan tuet: Millaisiin tukiin olet oikeutettu ja kuinka saat niistä tiedon. Kukaan ei yleensä kerro.</p> <p>Kotikunnan kuljetuspalvelu ja mahdollinen hoitotuki Kelasta – omaishoitaja?</p> <p>Kela: milloin lääkekustannusten raja ylittyy? Huolehdi itse rajan ylittymisestä. Sairaalamaksuilla on myös maksukatto. Selvitä se.</p>	<p>Asuminen: Muuta ajoissa lähemmäksi omaisiasi, joiden on silloin helpompi hoitaa asioitasi.</p> <p>Säilytä puhelin/kännykkä, avaimet ja silmälasit aina samassa paikassa!</p> <p>Tee puhelinmyyntikielto ja kaupustelukielto</p> <p>Varaudu ajoissa siirtymiseen kotihoidosta palvelu- tai laitosasumiseen (taloudellinen tilanne ja järjestelyt paikasta toiseen).</p> <p>Elettyäsi riittävän kauan, voit joutua luopumaan joistakin etuuksista.</p> <p>Siivousseteli pätee kotona ja palvelutalossa, mutta ei tehostetussa palveluasumisessa.</p> <p>Porinapiiri 31.8.2009/ Toimivat Seniorit ry/</p> <p>http://www.toimivatseniorit.palvelee.fi (31.8.09 Pirkko Liikanen)</p>
--	--	---

VÄVYSTÄ SUOMENMESTARI

Teijo Haapaniemi on viime kesänä juossut M50- sarjassa Suomenmestariksi 800 metrillä ajalla 2.16.32. Teijo on avioliiton kautta tullut Liikasten sukuun, kuten hyvin muistamme aikaisemmista urheilutuloksista. Onnitelut!

PESISTÄ

Heidi Liikanen on tullut viime kesänä vahvistukseksi Reisjärven Pilkkeen ykköspesisjoukkueeseen. Heidi on pelannut edellisellä kaudella Ylihärmän joukkueessa superissa. Toimitus ei ole vielä ehtinyt selvittämään Heidin sukujuuria, mutta joku varmaan ilmoittaa ne toimitukselle.

TUKHOLMAN MARATON 2009

Tänäkin vuonna lähes vakiojoukko osallistui kisaan. Tässä ovat tulokset:

Jaakko Liikanen, Riihimäki 3.29.11
Teemu Liikanen, Helsinki 4.20.56
Timo Liikanen, Riihimäki 4.58.43

RIIKKA LÖYTYI

*Näin ne asiat ratkeavat, kun ryhtyy toimiin. Taas on yksi arvoitus ratkaistu. Kiitos selvityksestä **Riikka Liikasette**, joka lähetti meille oheisen sähköpostiviestin.*

Hei!

Liikaslinkki kaipailli 1/2009 ilmestyneessä lehdessään Piper-bändissä soittavaa Riikka Liikasta, josta oli juttu vuoden 2008 Kangasniemen Kunnallislehdessä. Innokkaina sukuseuran jäsenenä vanhempani huomasi lehdessä olleen jutun ja kiikuttivat sen oitis eteeni. Yllätys oli suuri, kun huomasin oman kuvani Liikaslinkin sivulla. Ja koska lehdessä kovasti minusta lisätietoja kaipailltiin, päätinkin nyt ottaa teihin yhteyttä siellä toimituksessa.

Eli olen tosiaankin Riikka Liikanen Kangasniemeltä ja kuulun siten Kangasniemen sukuhaaraan. Vanhempani ovat **Raimo** ja **Kaija Liikanen**. Ikää minulla on 19-vuotta ja kirjoitin ylioppilaaksi Kangasniemen lukioista viime keväänä. Tällä hetkellä asustelen poikaystäväni kanssa Jyväskylässä ja opiskelen Jyväskylän yliopistossa taidehistoriaa. Se, miten moista alaa päädyin opiskelemaan, oli hieman yllätys itsellenikin, sillä valitsin aineen lähes summamutikalla eri vaihtoehtojen joukosta ja pääsin vielä sisäänkin! Tähänastiset opinnot ovat kuitenkin olleet erittäin kiinnostavia, enkä ole vielä suuremmin valintaani katunut. Tavoitteeni on kuitenkin päästä vielä jonakin päivänä opiskelemaan journalistiikkaa ja luomaan uraa toimittajana. Mieleni ehtii kuitenkin varmasti muuttua vielä monesti, joten aika näyttää, mikä minusta isona todella tulee.

Vielä Kunnallislehteen tehdyn jutun aikoihin harrastin kolmen ystäväni kanssa innokkaasti musiikkia ja meillä oli oma bändikin, Piper. Oma soittimeni oli koskettimet ja kävin tuolloin ahkerasti myös musiikkiopiston pianotunneilla. Esiinnyimme muutaman kerran lähiseudun tapahtumissa ja loppuaikoinamme nauhoitimme myös Konnenvedellä demon, joka sisälsi muutamia omia kappaleitamme. Maailma heitteli meidät kuitenkin lopulta ympäri Suomea opiskelemaan ja sen myötä myös bändiharrastus jäi, mutta hyviä ystäviä olemme tyttöjen kanssa onneksi edelleen. Nykyisin harrastan musiikkia lähinnä keikkojen ja kuuntelemisen muodossa, mutta se on silti lähellä sydäntäni ja toivoisin vielä joskus voivani jatkaa pianotunteja. Tämän hetkisiin vapaa-ajan harrastuksiini kuuluu lenkkeily, lukeminen, elokuvat ja omilleen muuttamisen jälkeen olen innostunut yllätyksekseni myös leipomisesta ja kokkailusta.

Toivon, että näistä tiedon murusista on teille paljon hyötyä. Haluan myös lähettää paljon terveisiä kaikille Suomen Liikasille ja toivottaa mukavaa syksyn jatkoa teille sinne Liikaslinkkiin!

Ystävällisin terveisin *Riikka Liikanen*

HERMANIN PATSAASTA VIELÄ

Sain terveisiä **Pekka Saarenmaalta** 4.12.2007. Hän oli vierailut Villa Lantessa ja oli todennut, että **Herman Liikasen** patsaan teksti on surkeassa kunnossa, kuten kuvasta näkyy. Hän toivoi, että asialle tehtäisiin jotain ja näin tehtiin. Otin ensin yhteyttä Villa Lanten ystäviin, mutta sieltä ei tullut edes vastausta. Sitten lähestyin kirjjeellä Italian suurlähetystä Helsingistä. Tulos oli sama eli ei edes vastausta. Nyt sitten syksyllä katselin tekemättömien töiden vuorta ja poimin sieltä tämän vanhan asian. Lähestyin Suomen suurlähettilästä Roomassa ja se tepsii. Välittömästi sain vastauksen ja uskon, että patsas saadaan kuntoon ja uskon, että sitä myös pidetään kunnossa. Oheisena on suurlähettilään ystävällinen vastaus sähköpostiviestini.

HLI

Kiitos yhteydenotostanne ja viittauksesta garibaldino, vapaustaistelija Herman Liikasen tunnettuun patsaaseen Gianicololla, Villa Lanten vieressä. Patsas on jatkuvan huomiomme kohde, ja valitettavasti myös vandaaalien tihutöiden jatkuva iskukohde. Nytkin tilanne on uuden värisprayhyökkäyksen jälkeen kuvaamaannekin pahempi! Rooman suuri sivistys ei ulotu kaikkeen nykypäivään suhteessa kaupungin loistavaan menneisyyteen.

Olen ollut patsaan tilasta yhteydessä Villa Lanteen, ja siellä myös olevaan Suomen suurlähetystöön Pyhän Istuimen luona. Intendentti Simo Örmä on luvannut kontaktoida Rooman kaupungin vastuuviranomaisia ja kiinnittää tämän tahon vakavan huomion patsaan tilaan ja pyytää tarvittavia toimenpiteitä ml. po. tekstiosuus. Tällaisia yhteydenottoja on jouduttu tekemään kaupungin suuntaan siis aikaisemminkin. Ilman Rooman kaupungin lupaa myöskään meillä suomalaisina tai Suomena ei ole asiaa puuttua patsaaseen. Yleensä tällaiset pyynnöt on myös otettu kaupungin taholla huomioon ja parannusta on sen ammattitaitoisilta konservaattoreilta odotettavissa, joskaan lupaamatta mitään määräaika tähän. Muihin toimenpiteisiin ei tässä vaiheessa voitane ryhtyä, mutta kuten totean, Herman Liikasen kohtalo Roomassa on yhteinen asiamme, ja näin vastaisuudessaakin. Hyvää jatkoa sukuseurallenne.

Tervehtien kesäiseksi jälleen muuttuneesta Roomasta,
Pauli Mäkelä, suurlähettiläs

SUKUPÄIVÄT REISJÄRVELLÄ

Ensi vuonna sukuseura täyttää 25 vuotta ja asiaa juhlietaan Reisjärvellä sukupäivien merkeissä **17.- 18.7.2009**. Kun täytimme vuoden, meitä oli Reisjärvellä koolla papereiden mukaan runsaasti yli 100. Nyt on tavoitteena pyrkiä samaan tai ylikin, joten varaapa kalenterista aika jo valmiiksi. Seuraa kotisivuja. Sinne laitamme tietoa lisää, kun suunnittelu etenee. Tavataan Reisjärvellä! Tervetuloa!

SAMPOLAN SUKUTUTKIMUSPÄIVÄ 16.1.2010

Tampereen seudun sukututkimusseura ry järjestää tuttuun tapaan perinteisen Sukututkimuspäivän 16.1.2010 Sampolassa (Sammonkatu 2) klo 10.00-16.00 Teemana Itämeren alue. Juhlasalissa esitelmöivät tänä vuonna FM Miia Ijäs aiheenaan Puolan aateli 1500-luvulla, FM Maija Ojala kertoo käsityöläisnaisista Itämeren alueen kaupungeissa 1400-1600-luvuilla ja FT Raisa Toivo esitelmöi aiheesta Noitavaimo ja neitsytäiti – naisten tarinoita uskosta keskiajalta uuden ajan alkuun. Tule kuuntelemaan kiehtovia tarinoita keski- ja uuden ajan taitteen elämänpöytästä Itämeren alueella. Juhlistamme tapahtumassa myös alkavaa Suomalaisen sukututkimuksen 350-vuotispäivän pienellä näyttelyllä erilaisista sukutauluista aina 1500-luvulta nykypäivään asti. Aulassa on näytteilleasettajia ja julkaisujen myyntiä. Pöydän hinta on 20 euroa ja sukuseuroilta 10 euroa. Pöytävarauksia ottaa vastaan Tiina Miettinen: tiina.miettinen (at) tamsuku.fi
TERVETULO!

SUVUT KOHTAAVAT KARJALASSA 29.7. - 1.8.2010

Karjalaisten sukuyhteisöjen liitto, Karjala-lehti, Sukuseurojen Keskusliitto ja Sukuviesti-lehti kutsuvat sukuja sekä pitäjaseuroja KÄKISALMEEN yhteiseen SUVUT KOHTAAVAT KARJALASSA -tapahtumaan. Käkisalmen linna on perinteisesti ollut karjalaistenjuhlapaikka ja myös Suvut kohtaavat Karjalassa – juhla järjestetään Käkisalmen linnan pihassa 31.7.2010. Juhlapuhuja on valtioneuvos Riitta Uosukainen. Juhlassa esiintyy mm. Sari Kaasinen. Tapahtumaan liittyy useita opastettuja retkiä mm. Käkisalmeen, Kaukolaan, Sakkolaan, Pyhäjärvelle, Jääskeen, Anteraan, Räisälään, Valkjärvelle, Metsäpirttiin... Kaikki bussit tekevät kiertoajelun kylissä ja "oman kylänasiantuntija" kertoo kylän suvuista, tapahtumista ja historiasta. Tarkoitus olisi, että myös nuoret ja ensikertalaiset saisivat kuvanpaikoista, missä oma suku on asunut ja työtä tehnyt. Lisäksi tapahtumaan järjestetään TEEMAMATKOJA ja mahdollisuus on myös tehdä perinteinen KOTISEUTUMATKA ja vaikkapa SUKUKOKOUS Karjalaan.
LISÄTIETOJA: KARJALAN LIITTO, Saija Pelvassaija.pelvas@karjalanliitto.fi(09) 7288 1715
KARJALA-LEHTI, Tuula Eskelinen, tuula.eskelinen@karjala-lehti.fi(05) 5414 600
SUKUSEUROJEN KESKUSLIITTO, Eine Kuismin, toimisto@suvut.fi, (09) 4369 9450

SUKUSEURAN PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: Esko Liikanen, katso hallitus

HELSINKI (Pk- seutu): Harri Liikanen, katso hallitus

JUVA: Annikki Liikanen, Kuhalammentie 2 a 4, 51900 Juva, (015) 651 323

KANGASNIEMI: Sirkka-Liisa Kuusisto, katso hallitus

KUUSAMO: Anne Kultanen, Sarvivaarantie 191, 93999 Kuusamo, 040 552 3187, a.kultanen@luukku.com

PUDASJÄRVI: Arto Liikanen, Huhtotie 21, 93100 Pudasjärvi, arto.liikanen@fortum.com

REISJÄRVI: Sirkka Leppälä, Tuomikuja 3, 85900 Reisjärvi, (08) 776 135, 050 412 7831

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: Matti Liikanen, katso RAHASTONHOITAJA

TILAA SUKUVIESTI

Sukuviesti on Sukuseurojen Keskusliitto (SSK) ry:n julkaisema, kuusi kertaa vuodessa ilmestyvä aikakauslehti.

Sukuviesti on oikea lehti sinulle, joka olet kiinnostunut suvustasi, perheestäsi ja juuristasi, arvostat kansallista kulttuuria parhaimmillaan ja haluat kotoisan lämmintä luettavaa.

Jotkut sukuseurat ovat liittäneet lehden jäsenetuihinsa, mutta tietysti jäsenmaksu on sen mukainen.

Tilaushinta **sukuseuran jäsenille on 24 euroa**. Muille vuosikerta maksaa 39 euroa, kestotilauksena 34 euroa.

Tilaa postitse, puhelimitse, faksilla tai sähköpostilla:
Sukuseurojen Keskusliitto SSK ry
Savilankatu 1 b, 00250 Helsinki
puh. (09) 4369 9450, faksi (09) 4369 9451, sposti: toimisto@suvut.fi, sukuviesti@suvut.fi
www.suvut.fi

Liikasten sukuseura ry
c/o Harri Liikanen
Rintinpolku 17
00940 HELSINKI

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) ja tiedottaja **Harri Liikanen**, Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI,
040 502 5939, harri.liikanen@kolumbus.fi
Varapuheenjohtaja (= sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**, Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI,
(019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen@jl-lasi.fi
Sihteeri **Maarit Tillman**, Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU,
050 360 8892, maaritti@opaasi.fi
Hankkija **Sirkka-Liisa Kuusisto**, Niirasentie 4 as 1, 51200 KANGASNIEMI,
050 584 0747, sirkkaliisa.kuusisto@netti.fi
Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA,
050 303 7121, esko.liikanen@surffi.fi
Tiedottajan apulainen **Olli Liikanen**, Metsäläntie 24 A 2, 00320 HELSINKI,
0400 724 664, olli.liikanen@edu.hel.fi

JÄSENSIHTTEERI HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA

Riitta Tanner-Tuominen, Kalliopohjantie 5 B 24, 04300 TUUSULA, 040 550 4576
riitta.tanner-tuominen@suomi24.fi

RAHASTONHOITAJA HALLITUKSEN ULKOPUOLELTA

Matti Liikanen, Naavakatu 10, 15950 LAHTI, (03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi,
matti.liikanen@m-laskenta.inet.fi

VUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)
Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994
1994 (Mi)
Annikki Liikanen, Juva
1995 (Ri)
Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004
1996 (Ka)
Erkki Liikanen, Bryssel
1997 (Ko)
Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004
1998 (Ku)
Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)
Erkki Liikanen, Tammela
2000 (Ri)
Pirkko Liikanen, Espoo
2001 (Ka)
Matti Liikanen, Lahti
2002 (Ku)
Jaakko Liikanen, Riihimäki
2003 (Ka)
Raimo Liikanen, Mikkeli
2004 (Mi)
Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)

2005 (Ka)
Harri Liikanen, Helsinki
2006 (Ri)
Pekka Saarenmaa, Kerava
2007 (Ka)
Sirkka-Liisa Kuusisto
2008 (Ri)
Sirkka Laakkonen, Espoo
2009 (Ka)
Kauko ja Keijo Liikanen, Helsinki
2010 (?)

PERINNEHENKILÖ

Perinnehenkilöksi nimettiin 1999
vapaustaistelija, luutnantti **Herman
Liikanen**, joka kuuluu Ristiinan
sukuhaaraan.

KUMMITYTTÖ

Kummityttöksi nimettiin 1990
lähes sukuseuran perustamispäivänä
syntynyt **Jenni Liikanen** Lahdesta

PANKKITILIN NUMERO
Sampo Pankki 800019-1978966

INTERNET- KOTISIVU
<http://www.liikastensukuseura.fi>

SUVUN VANHIN 21.8.2008-
Vanhin elossa oleva Liikanen on ollut
20.8.2008 alkaen **Kerttu Liikanen o.s.
Vuorisalo** Helsingistä. Hän on syntynyt
17.6.1911 Helsingissä ja kuuluu
Ristiinan sukuhaaraan.